

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113235165
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113235165.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporkyni S. V., št. občianke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. R. XXXX/XX, zastúpenej Advokátska kancelária S-lawyers s.r.o., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 19, IČO: 47 254 394, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeným JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 2 920,58 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 712,92 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu odporkyne.

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha od odporkyne zaplatenia sumy 2 920,58 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21.12.2010 do 03.11.2012 v sume 119,30 € a 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 920,58 € od 04.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 23.11.2004, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej bol dlžníčke poskytnutý úver. Dlžníčka neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, neplatila splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči nej postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 5 119,05 €, ktorá pozostávala z istiny 4 107,15 €, úroku 591,79 €, úroku z omeškania 375,26 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver 4 315,21 €, ktorý mala splatiť v mesačných splátkach po 62,14 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.12.2010 do 20.10.2014 v počte 47 a v celkovej výške 2 920,58 €, pretože splátky splatné pôvodne od 20.11.2012 do 20.10.2014 sa stali

splatnými dňa 03.11.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne z jednotlivých dlžných splátok 62,14 € za obdobie od 21.12.2010 do 03.11.2012 v celkovej výške 119,30 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Súd vo veci vydal dňa 03.02.2014 platobný rozkaz č.k. 15Ro/764/2013-25, ktorým návrhu vyhovel. Odporkyňa proti nemu podala včas odôvodnený odpor, platobný rozkaz bol zo zákona (§ 174 ods. 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „O.s.p.“/) zrušený a súd vec prejednal na pojednávaní.

Súd na pojednávaní, konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka a jeho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti, vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2004 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2012, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 15.10.2012, oznámením Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 25.02.2015, výzvou banky na plnenie dlhu zo dňa 24.09.2009, prehľadom transakcií na úverovom účte odporkyne, písomnými podaniami účastníkov, výsluchom odporkyne, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní, vyjadrením Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Dňa 23.11.2004 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a odporkyňou ako dlžníčkou, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na ktorej základe jej veriteľ poskytol úver 4 315,21 €/130 000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 62,14 €/1 872,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. Poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru (86,30 €) bol splatný v deň podpisu zmluvy. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.12.2004 a posledná na deň 20.10.2014. Výška úrokovej sadzby bola fixná ku dňu podpisu zmluvy 11,30 % ročne, poplatok za správu úveru bol 1,66 €/50,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 13,26 % (čl. IV bod 5 zmluvy).

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých v bode 7.6.1 je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Výzvou zo dňa 24.09.2009 vyzvala banka odporkyňu na riadne plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX s tým, že ku dňu 31.08.2009 bola v omeškaní s plnením sumy 262,64 €. Zároveň odporkyňu upozornila, že v prípade neuhradenia sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy banka pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá ju bude následne kontaktovať.

Navrhovateľ ani banka na výzvu súdu nedoložili k výzve doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie výzvy odporkyni.

Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 25.02.2015, banka vyzvala odporkyňu na plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX listom zo dňa 24.09.2009. Poplatok za správu úveru mal slúžiť na pokrytie ceny služieb, poskytovaných bankou odporkyni, a to: zasielanie výpisu z úverového účtu, sprístupnenie úverového účtu cez internetbanking, administratívne úkony ohľadne vykonávania inkasa, vystavovanie potvrdení na rôzne účely na počkanie, možnosť využitia služby sporiteľ (infolinka), bezplatný infoservis v banke a ďalšie.

Podľa podania navrhovateľa zo dňa 29.05.2015 bola výzva zo dňa 24.09.2009 odporkyni zasielaná ako obyčajná poštová zásielka, pričom podacím hárkom ani doručenkou nedisponuje. Poukázal na bod 10.3 VOP o doručovaní.

Z prehľadu transakcií na úverovom účte odporkyne vyplýva, že odporkyni bol dňa 23.11.2004 schválený úver 130 000,- Sk, ktorý čerpala dňom 23.11.2004. Úver nesplácala včas, v dojednaných termínoch a od 18.05.2009 úver nesplácala vôbec.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 bola pohľadávka voči odporkyňi postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa, ktorá skutočnosť mala byť odporkyňi oznámená listom zo dňa 15.10.2012. Navrhovateľ k listu doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie oznámenia odporkyňi.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporkyne ku dňu postúpenia sumu 5 119,05 €, z toho istina 4 107,15 €, úroky 591,79 €, úroky z omeškania 369,95 €.

Právny nástupca veriteľa - navrhovateľ využil svoje oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 15.10.2012, a to výzvou zo dňa 15.10.2012. Výzvou vyzval odporkyňu na plnenie dlhu najneskôr do 30.10.2012.

Odporkyňa v odpore uviedla, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským. Poukázala na to, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, a to pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu a úveru, ako i dojednanie, podľa ktorého môže veriteľ meniť výšku úrokovej sadzby jednostranne, bez dôvodu dojednaného v zmluve.

Navrhovateľ sa k odporu vyjadril písomne dňa 09.05.2014 tak, že v bode 1 zmluvy o úvere boli individuálne dojednané podmienky poskytnutia úveru, o.i. poplatok za poskytnutie úveru, výška úrokovej sadzby, poplatok za správu úveru. Odporkyňa s uvedeným vyjadrila súhlas a zároveň vyhlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami a súhlasila s nimi. Mal za to, že odpor nie je dôvodný.

Dňa 22.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý dňa 30.10.2014 doručil súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom poukázal na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi pôvodným veriteľom a odporkyňou v zmysle z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch i Občianskeho zákonníka s tým, že na vec treba aplikovať aj Obchodný zákonník. Vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 387 ods. 1 a § 392 Obchodného zákonníka o čiastkovom plnení dlhu, pretože zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom odporkyne a navrhovateľom vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola odporkyňa v omeškani už 1213 dní. Navrhovateľ podal žalobu až dňa 23.12.2013, teda po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby. Premlčacia doba pritom začala plynúť od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, bez ohľadu na jeho vôľu, a preto je irelevantné, či navrhovateľ alebo pôvodný veriteľ dlh zosplatnil alebo nie. Žiadal, aby súd návrh zamietol a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 15.01.2015 vedľajší účastník na strane odporkyne doplnil, že v konaní nebolo preukázané, či a ako odporkyňa úver čerpala, kedy a s ktorou splátkou sa dostala do omeškania, či a ako bola vyzvaná na plnenie dlhu a ako Slovenská sporiteľňa, a.s. uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky zaplatenie celej istiny. Pri absencii výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu nemožno považovať za preukázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. Navrhovateľ v konaní preukázal len existenciu Všeobecných obchodných podmienok, ale nie Úverových podmienok a Sadzobníka, na ktoré sa odvoláva čl. II ods. 2 zmluvy o úvere. Ďalej namietol aktívnu legitimáciu navrhovateľa v konaní. Poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách a dôvodovú správu k predmetnému zákonnému ustanoveniu, v zmysle ktorých môže byť predmetom postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu, nebanku, len pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu, teda podľa jeho názoru len splátka úveru, ktorá je nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená podmienka, že banka vyzve písomne klienta na úhradu peňažného záväzku, čo navrhovateľ nepreukázal. Postupca je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nepreukázanie aktívnej legitimácie postupníka. V danej veci navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávka banky v čase postúpenia existovala, že peňažné prostriedky boli odporkyňi poskytnuté a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Opätovne žiadal, aby súd návrh zamietol a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Vedľajší účastník súdu doručil dňa 20.03.2015 ďalšie podanie, v ktorom zopakoval tvrdenia ohľadne povahy právneho vzťahu medzi účastníkmi a aktívnej legitimácie navrhovateľa, ktoré uviedol v predchádzajúcich podaniach, pričom si za tento úkon vyčíslil trovy právneho zastúpenia.

Tiež dňa 24.03.2015 bolo súdu doručené ďalšie podanie vedľajšieho účastníka ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní, kde neuviedol nové skutkové tvrdenia ani neoznačil nové dôkazy, týkajúce sa danej veci. Aj za tento úkon si vyčíslil trovy právneho zastúpenia.

Dňa 05.05.2015 bolo súdu doručené ďalšie podanie vedľajšieho účastníka, kde na podporu argumentov ohľadne nedostatku pasívnej legitímácie navrhovateľa citoval z viacerých rozhodnutí súdov SR.

Odporkyňa sa k veci na pojednávaní vyjadrila tak, že zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa i Občianskeho zákonníka, pričom ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Opakovane poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, obsiahnuté v zmluve, konkrétne dojednania o poplatku za správu úveru, poplatku za poskytnutie úveru, o možnosti zmeny úrokovej sadzby zo strany veriteľa. Namietla, že úrok z omeškania by sa mal uplatniť vo výške 2-násobku diskontnej sadzby NBS, t.j. vo výške 4 % ročne, nie 11,30 % ročne, ako bolo dohodnuté v zmluve. Vzniesla námietku premlčania ohľadne celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Žiadala, aby súd návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

Na pojednávaní odporkyňa doplnila, že výzva na úhradu nedoplatku nie je kvalifikovanou výzvou v zmysle zákona o bankách. VOP k zmluve o úvere pripojené neboli, účastníci zmluvného vzťahu nevyhlásili, že by tieto boli odporkyni skutočne predložené. Taktiež poukázala na nepreskúmateľnosť žalovanej sumy, nie je zrejmé, ako k nej navrhovateľ dospel, a to s poukazom na rôzne sumy uvádzané v predchádzajúcich výzvach. Tiež nebolo preukázané, ako si banka jednotlivé splátky účtovala, čo išlo na istinu, čo na úroky a poplatky. Namietla doručenie výzvy zo dňa 24.09.2009.

Pri výsluchu odporkyňa uviedla, že si vzala úver, ktorý najprv riadne splácala, potom sa to už nedalo. V Slovenskej sporiteľni jej pani vypočítala, koľko má platiť, vždy to bola iná suma. Potom sa banka odmlčala, ozval sa navrhovateľ, ktorý žiadal úhradu, ale vždy s inou sumou, ktorú nebola schopná platiť. Chceli od nej 100,- € mesačne, čo nebola schopná ako nezamestnaná platiť. Nevedela, koľko celkovo na daný úver zaplatila, nepoznala zostatok, Slovenská sporiteľňa ju nikdy nežiadala celý úver splatiť naraz.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o poplatok za správu úveru, je pravdou, že tento bol od r. 2011 zakázaný a od tohto roku si ho nemôže uplatňovať žiaden poskytovateľ. To ale neplatí do minulosti. Poplatok za poskytnutie úveru bol v čase uzavretia zmluvy prípustný, išlo o odplatu podľa Obchodného zákonníka a ani aktuálne nie je predpismi na ochranu spotrebiteľa zakázaný. Čo sa týka premlčania, v konaní si uplatňuje nepremľčané splátky. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, dvojnásobok diskontnej sadzby NBS sa uplatňoval len do 01.01.2009, následne bol úrok z omeškania stanovený o 8 % viac ako základná sadzba ECB. Odporkyňou uvádzaný úrok z omeškania 11,30 % nie je úrok z omeškania, ale riadny úrok, ktorý si navrhovateľ ani do budúcnosti neuplatňuje. Možnosť postúpiť pohľadávku banky upravuje predpis verejného práva, pričom jeho prípadné porušenie nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Následkom môže byť maximálne pokuta, prípadne pokarhanie zo strany NBS. V tomto smere poukázal aj na stanovisko NBS. Výzvou banky na zaplatenie ku dňu 31.08.2009 bola odporkyňa vyzvaná na úhradu nedoplatku vo výške 262,64 €. Ide o automatické upomienky zo systému, okrem toho banka vyzýva dlžníkov aj osobnými listami, ktoré sú zasielané doporučené. Pokiaľ ide o VOP, v čl. 5 bod 2 zmluvy o splátkovom úvere, aj v ďalších štyroch článkoch zmluvy sa VOP priamo spomínajú. Čo sa týka výšky uplatnenej sumy, vo výzvach sa táto menila, pretože k istine sa pripočítavali ďalšie úroky. Nejde o zmenu uplatnených súm, tá suma stále rástla, čo je logické, keďže úver nebol splácaný. Neuplatňuje si celú dlžnú sumu, ale len jej časť, splátky splatné od r. 2010 do r. 2014, ktoré uhradené neboli. Výzva zo dňa 24.09.2009 bola zasielaná obyčajnou listovou zásielkou a doručka teda neexistuje. To ale neznamená, že nebola doručená. V súlade s VOP mal jeho právny predchodca možnosť rozhodnúť, ako bude zásielky odporkyni doručovať. Predmetnú zásielku doručoval bežnou formou, a preto k tomuto nemá žiaden doklad.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 23.11.2004.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o bankách“) banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1) ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporkyňou (ako dlžníčkou) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanej úver a odporkyni povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporkyňa akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b/ a § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Ďalej, predmetná zmluva o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2004 je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporkyňa zmluvu podpísala ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z.č. 568/2007 Z.z., nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Obč. zák. prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporkyni poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods.

8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Uvedené napokon vyplýva aj z vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, podľa ktorého banky a pobočky zahraničných bánk sú oprávnené v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, pričom musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta, ktorý obsahuje účel a prípadne aj podmienky poskytnutia informácií a dokladov chránených bankovým tajomstvom tretím osobám. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka.

Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 15.10.2012, ktorým táto odporkyni mala oznámiť postúpenie pohľadávky voči nej na navrhovateľa. Odporkyňa doručenie toho oznámenia poprela, pričom navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené odporkyni. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporkyni, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporkyni.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo (a túto skutočnosť nespochybnila ani samotná odporkyňa), že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči odporkyňi na navrhovateľa (27.09.2012), odporkyňa ako klient neplnila včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a bola v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90 dní. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky odporkyňu písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Navrhovateľ i banka síce v konaní predložili výzvu zo dňa 24.09.2009, adresovanú odporkyňi na adresu jej trvalého pobytu, v ktorej ju banka vyzýva na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorej plnením mala byť odporkyňa v omeškaní (v tom čase 262,64 €), avšak navrhovateľ ani banka ani na priamu výzvu súdu nepredložili akýkoľvek dôkaz, že táto listina bola doručená odporkyňi, resp. že by jej bola (s poukazom na čl. 10 VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere) čo i len odoslaná (napr. doručenka, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporkyne na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporkyňi na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Trovy konania odporkyne pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške 712,92 €. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyňi domáhal zaplatenia 2 920,58 € s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 111,21 €. Zástupcovi odporkyne patrí odmena za 3 úkony právnej služby á 111,21 €, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), účasť na pojednaniach dňa 27.01.2015 a 09.06.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky), a 1 x odmena v hodnote polovica základnej tarifnej odmeny, t.j. 1/2-ica z 111,21 €, t.j. 55,61 € za úkon odvolanie proti uzneseniu č.k. 27C/100/2014-70 zo dňa 20.11.2014, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej (podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky); spolu odmena 389,24 €. Zástupcovi odporkyne patrí i náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) 2 x 8,04 € za úkony v roku 2014, 2 x režijný paušál á 8,39 € za úkony v roku 2015; spolu režijný paušál 32,86 €. Súd zástupcovi odporkyne nepriznal

odmenu 111,21 € a ani režijný paušál 8,04 € za úkon písomné vyjadrenie zo dňa 05.11.2014, nakoľko vykonanie tohto úkonu nepreukázal; v spise sa také vyjadrenie nenachádza. Ďalej zástupcovi odporkyne patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 27.01.2015 za 6 polhodín á 13,98 € a za cestu na pojednávanie dňa 09.06.2015 6 polhodín á 13,98 €; spolu náhrada za stratu času 167,76 €. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 27.01.2015 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 256 km nasledovne: paušálna náhrada 46,85 € (256 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 14,17 € (256 km x spotreba 4,9 l/100 km x cena PHM 1,13/1 l) a za cestu na pojednávanie dňa 09.06.2015 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 256 km nasledovne: paušálna náhrada 46,85 € (256 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 15,19 € (256 km x spotreba 4,9 l/100 km x cena PHM 1,211/1 l); spolu cestovné náhrady 123,06 €.

Vzhľadom na plný úspech odporkyne vo veci, vzniklo v zásade právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane.

Súd po preskúmaní veci vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z dôvodu ich neúčelnosti. Čo sa týka posudzovania účelnosti vynaložených trov konania, súd v tomto smere poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2013, podľa ktorého zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 O.s.p. upravuje pravidlá rozhodovania súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania. Pojem účelnosť, použitý v § 142 ods. 1 O.s.p., treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním alebo nákladov zbytočných či nadmerných. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc alebo sa skôr jedná o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napríklad zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach alebo zrejmä snaha zvýšiť náklady konania protistrane).

Vedľajší účastník si v konaní uplatnil trovy konania, ktorých výšku naposledy vyčíslil v podaní, doručenom súdu dňa 05.05.2015, na sumu 716,90 €. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania, pričom následne sa vyjadril písomným podaním, o ktorom má súd z iných konaní vedomosť, že je podávané paušálne, bez ohľadu na skutkové okolnosti daného konkrétneho prípadu, čo napokon vyplýva i z obsahu samotných vyjadrení vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník pritom podaním, doručeným súdu dňa 19.12.2014, oznámil, že z konania vystupuje, vzhľadom na to, že odporkyňa je zastúpená advokátskou kanceláriou, avšak už 15.01.2015 súdu doručil ďalšie písomné vyjadrenie. Vzhľadom k námietke navrhovateľa, súd uznesením č.k. 27C/100/2014-102 zo dňa 11.02.2015 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania. Dňa 25.02.2015 vedľajší účastník opätovne súdu mailom oznámil, že chce z konania vystúpiť, ale dňa 20.03.2015 súdu zasa zaslal písomné vyjadrenie, dňa 24.03.2015 ďalšie vyjadrenie a napokon vyjadrenie i dňa 05.05.2015. V písomných vyjadreniach vedľajší účastník vzniesol všeobecne formulovanú (v podstate formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje odporkyne a individualizáciu žalovanej pohľadávky, argumenty nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa a porušovaní spotrebiteľského práva, o ktorých má súd vedomosť z úradnej činnosti, že v totožnom znení (len s individualizáciou žalovanej pohľadávky) ich zasiela aj v iných konaniach. Za tejto situácie, s prihliadnutím na skutočnosť, že odporkyňa je od počiatku právne zastúpená advokátskou kanceláriou /o čom mal vedľajší účastník vedomosť/, ktorý v konaní vystupoval aktívne, podával vo veci kvalifikované písomné vyjadrenia, zúčastňoval sa pojednávaní súdu, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v takejto veci, ktorá napĺňa charakteristiku tzv. hromadnej veci, javí ako odporujúce princípu rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že v priebehu konania nevyplývalo, že by sa vedľajší účastník, respektíve jeho zástupca vôbec snažil skontaktovať s odporkyňou alebo s jej zástupcom, neprejavil znalosti o individuálnych aspektoch konkrétneho prípadu. Všetky uvedené skutočnosti majú za následok povinnosť súdu konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, a teda ich nepriznanie, hoci by vedľajší účastník na strane odporkyne inak na ich náhradu právo mal. Vedľajší účastník mohol svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci spotrebiteľom, efektívne

uplatniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na duplicitné právne zastupovanie (s ohľadom na to, že odporkyňa je od počiatku zastúpená advokátom), napríklad aj formou kontaktu a komunikácie s advokátom odporkyne tak, aby nedochádzalo k neúčelnému navyšovaniu trov súdneho konania.

Z tohto dôvodu súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, spočívajúcich výlučne v trovách právneho zastúpenia, z dôvodu neúčelnosti ich naloženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.